

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 2 listopada 2018 r.

Poz. 4586

UCHWAŁA Nr XXVI/2879/2018

z dnia 29 października 2018 r.

KOLEGIUM

REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ

w Rzeszowie

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w sprawie uchwały nr LXIV/677/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2018 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc na infrastrukturę lokalną, działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 3 i art. 18a ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (j.t.: Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t.: Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.):

- stwierdza nieważność uchwały nr LXIV/677/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2018 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc na infrastrukturę lokalną – w całości.

Uzasadnienie:

W dniu 3 października 2018 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie wpłynęła uchwała nr LXIV/677/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2018 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc na infrastrukturę lokalną.

W § 1 ust. 1 badanej uchwały Rada Miasta Tarnobrzega postanowiła, że „zwalnia się z podatku od nieruchomości: 1) nowo wybudowane budynki lub ich części, 2) nowo wybudowane budowle lub ich części, 3) grunty związane z budynkami i budowlami wymienionymi w pkt 1-2 położone w Tarnobrzegu obręb Machów i Nagnajów”, a w ust. 2 ustaliła okres zwolnienia – 36 miesięcy. Postanowienia § 5 i § 6 określają warunki zwolnienia. Obowiązki przedsiębiorcy, który dokonał zgłoszenia zamiaru korzystania z pomocy, określono w § 7 uchwały, a obowiązki przedsiębiorcy otrzymującego pomoc – w § 8. Rada Miasta Tarnobrzega przyznała organowi podatkowemu w § 9 prawo przeprowadzania kontroli, regulując także jej zakres i obowiązki przedsiębiorcy w postępowaniu kontrolnym. W § 10 postanowiono m.in., że „uchwała stanowi program pomocy regionalnej”. Treść § 11 uchwały odnosi się do określenia wzoru formularzy, stanowiących załączniki do uchwały.

W dniu 19 października 2018 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie wpłynęła uchwała nr LXV/687/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 18 października 2018 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc na infrastrukturę lokalną. Wskazaną uchwałą dokonano zmian w § 1 uchwały z 27 września 2018 r., modyfikując zakres przedmiotowy zwolnienia poprzez wprowadzenie zapisu o treści: „zwalnia się z podatku od nieruchomości nowo wybudowane budynki lub ich części, nowo wybudowane budowle lub ich części oraz związane z nimi grunty położone w Tarnobrzegu obręb Machów i Nagnajów”. Zmieniono także postanowienia § 10 uchwały z 27 września 2018 r., regulując, że „uchwała stanowi program pomocy na infrastrukturę lokalną”.

Jako postawę prawną podjęcia wskazanej wyżej uchwały Rada Miasta Tarnobrzega powołała w szczególności przepisy 7 ust. 3 i art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, z późn. zm.) „w związku” z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 stycznia

2015 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną, pomoc na infrastrukturę lokalną, pomoc na rzecz regionalnych portów lotniczych oraz pomoc na rzecz portów (Dz. U. poz. 174 z późn. zm.).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie, badając wskazaną uchwałę w trybie nadzoru, zważyło, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Po myśli przepisu art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2-4, art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 4 oraz art. 19 pkt 1 i 3, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Z kolei zgodnie z art. 20d cytowanej ustawy Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki udzielania zwolnień stanowiących pomoc publiczną, o których mowa w 1) art. 7 ust. 3, 2) art. 12 ust. 4 – mając na uwadze zapewnienie zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności tej pomocy określonymi w przepisach Unii Europejskiej.

Przewidziany w przepisie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zakres kompetencji gminy sprowadza się do wprowadzenia zwolnień przedmiotowych, innych niż określone w przepisie art. 7 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i w art. 10 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Ze wskazanego przepisu, jak również z innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa, nie wynika dla organu stanowiącego gminy uprawnienie do określania warunków lub przesłanek korzystania ze zwolnienia. Zwolnienia wprowadzone przez radę gminy na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, przysługują z mocy samego prawa.

Kompetencje do określenia warunków udzielania zwolnień stanowiących pomoc publiczną, w tym takich, o których mowa w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawa w art. 20d przyznała Radzie Ministrów, a nie radzie gminy. Korzystając z tego upoważnienia Rada Ministrów wydała m.in. rozporządzenie w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego, pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną, pomoc na infrastrukturę lokalną, pomoc na rzecz regionalnych portów lotniczych oraz pomoc na rzecz portów (dalej: rozporządzenie), które określa m.in. warunki udzielania zwolnień na infrastrukturę lokalną, przewidzianych w uchwale Rady Miasta Tarnobrzega.

Ponieważ określenie warunków zwolnień, o których mowa, należy do kompetencji Rady Ministrów, a nie rady gminy, postanowienia uchwały Rady Miasta Tarnobrzega z 27 września 2018 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc na infrastrukturę lokalną, w zakresie określenia warunków pomocy zostały podjęte bez podstawy prawnej, z istotnym naruszeniem kompetencji Rady Ministrów, przewidzianych w przepisie art. 20d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Odnosi się to przede wszystkim do warunków przewidzianych w § 5 i § 6 uchwały. W szczególności brak jest podstaw potwierdzania przez organ podatkowy „nabycia przez przedsiębiorcę prawa do zwolnienia” lub informowania go „o niespełnieniu warunków udzielenia zwolnień”.

Brak jest podstaw prawnych do nakładania przez organ stanowiący gminy na przedsiębiorców korzystających ze zwolnienia obowiązków, w tym w zakresie określonym w § 7 uchwały.

Nie znajdują też podstaw prawnych postanowienia Rady Miasta Tarnobrzega zawarte w § 8 uchwały. W szczególności powszechnie obowiązujące przepisy prawa nie dają podstaw do nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku zwrotu otrzymanej pomocy w przypadku utraty prawa do pomocy, co uregulowano w § 8 ust. 3 uchwały.

Oparcia w przepisach prawa nie znajdują również zapisy § 9 uchwały, przyznające organowi podatkowemu prawo przeprowadzania kontroli, określające jej zakres oraz nakładające na przedsiębiorcę określone obowiązki. Tryb i zasady przeprowadzania kontroli podatkowej określają przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (j.t.: Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Opisane wyżej postanowienia Rady Miasta Tarnobrzega nie znajdują podstaw prawnych i naruszają kompetencje Rady Ministrów do określenia warunków udzielania zwolnień, o których mowa w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stanowiących pomoc publiczną.

W myśl przepisu § 14 ust. 5 rozporządzenia rada gminy w uchwale, o której mowa w § 1 ust. 1, może skrócić okres korzystania z pomocy wynikający z terminów określonych w ust. 2-4. Opisana w cytowanym przepisie kompetencja rady gminy dotyczy wyłącznie skrócenia okresu korzystania z pomocy. Nie odnosi się zatem ani do ustalenia tego okresu (został on określony w przepisach § 14 ust. 2-4 rozporządzenia), ani do innej jego modyfikacji niż skrócenie (w szczególności niedopuszczalne jest przedłużenie okresu korzystania z pomocy przez organ stanowiący gminy).

Rada Miasta Tarnobrzega w § 1 ust. 2 uchwały ustaliła, że „zwolnienie, o którym mowa w § 1 ust. 1 uchwały, przysługuje na okres 36 miesięcy”. Powyższe pozostaje w sprzeczności z uprawnieniem wynikającym z § 14 ust. 5 rozporządzenia. Takie ustalenie okresu zwolnienia może oznaczać zarówno skrócenie, jak i przedłużenie okresów wskazanych w § 14 ust. 2-4 rozporządzenia.

Odmienne niż w § 1 ust. 2 uchwały Rada Miasta Tarnobrzega uregulowała okres korzystania ze zwolnienia w obrębie tego samego aktu prawnego w § 6 ust. 4 uchwały, w którym postanowiono: „zwolnienie z podatku od nieruchomości, wynikające z niniejszej uchwały, obowiązuje w okresie określonym w § 1 niniejszej uchwały lub do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym przekroczono maksymalną intensywność pomocy lub wartości pomocy określone w § 3 i § 4”. Jest to sprzeczne z treścią przepisu § 14 ust. 4 rozporządzenia, który stanowi, że pomocy udziela się do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym przekroczono maksymalne intensywności lub wartości pomocy określone w § 11, który to okres rada gminy może jedynie skrócić, a nie określać go w sposób alternatywny.

Z powyższych względów należało stwierdzić nieważność uchwały nr LXIV/677/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2018 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości stanowiącego pomoc na infrastrukturę lokalną.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie.

PREZES

dr Zbigniew K. Wójcik